

साधुरुताः सर्वे अर्थाधर्मादयो यैः अतएव वैकुण्ठस्य चरणांबुजमेव आत्यंतिकं शरणं ज्ञात्वा ॥ ४६ ॥ तदिति ॥ ४७ ॥ कथं भूतेषु विधूतकल्मषा
णामास्थानं निवासस्थानं यत्तस्मिन् विरजेनात्मनैव गतिं प्रापुः न तु षोडशकलेन लिङ्गेन गतेर्वा विशेषणं विरजेनात्मनैवावस्थानरूपां गतिं ते विधूत
कल्मषाः प्राप्नुवन्ति ॥ ४८ ॥ तीर्थान्यटन् प्रभासे श्रीकृष्णावेशेन कृष्णे चित्तमावेश्य देहं परित्यज्य तच्चित्त एव सन् तदानीं नेतुमागतैः पितृभिः सह
स्वक्षयं स्वाधिकारस्थानं ययौ ॥ ४९ ॥ आत्मानं प्रति अनपेक्षतां तदा ज्ञात्वा तमाव ॥ ५० ॥ इति एवं यत्संप्रयाणम् अलमतिशयेन स्वस्त्ययनं मंग

ते साधुरुत सर्वार्था ज्ञात्वा त्यंतिकमात्मनः ॥ मनसाधारयामासु वैकुण्ठचरणांबुजम् ॥ ४६ ॥ तद्ध्यानोद्भक्त्या
भक्त्या विशुद्धधिपणाः परे ॥ तस्मिन् नारायणपदे एकांतमतयोगतिम् ॥ ४७ ॥ अवापुर्दुरवापांते असद्भिर्विषया
त्मभिः ॥ विधूतकल्मषास्थानं विरजेनात्मनैव हि ॥ ४८ ॥ विदुरोऽपि परित्यज्य प्रभासे देहमात्मवान् ॥ कृष्णावे
शेन तच्चित्तः पितृभिः स्वक्षयं ययौ ॥ ४९ ॥ द्रौपदी च तदा ज्ञायपतीनामनपेक्षताम् ॥ वासुदेवे भगवत्सिद्धे कांत
मतिरापतम् ॥ ५० ॥ यः श्रद्धयैतद्भगवत्प्रियाणां पांडोः सुतानामिति संप्रयाणम् ॥ शृणोत्यलं स्वस्त्ययनं पवित्रं
लब्ध्वा हरौ भक्तिमुपैतिसिद्धिम् ॥ ५१ ॥ इ० भा० प्र० पांडवस्वर्गारोहणं नाम पंचदशोऽध्यायः ॥ १५ ॥ ॥ ५३ ॥
सूत उवाच ततः परीक्षिद्विजवर्यशिक्षयामर्ही महाभागवतः शशासह ॥ यथा हि सूत्यामभिजातकोविदाः स
मादिशन् विप्रमहद्गुणस्तथा ॥ १ ॥ स उत्तरस्य तनया मुपये मइरावतीम् ॥ जनमेजयादींश्चतुरस्तस्यामुत्पादय
त्सुतान् ॥ २ ॥ आजहाराश्वमेधांस्त्रीगंगायां भूरिदक्षिणान् ॥ शारद्वतंगुरुं कृत्वा देवाय त्राक्षगोचराः ॥ ३ ॥ नि
जग्राहौ जसावीरः कलिं दिग्विजयेकचित् ॥ नृपलिङ्गधरं शूद्रं घ्नंतं गोमिथुनं पदा ॥ ४ ॥

लास्पदम् अलं पवित्रं च ॥ ५१ ॥

इ० प्र० पंचदशः ॥ १५ ॥ ॥ ५३ ॥ ॥ ५३ ॥ ततश्च षोडशे भूमिधर्मयोः कलिं विजय्योः संवादे वर्ण्यते प्राप्तिः पालकस्य परीक्षितः ॥ १ ॥ द्विजवर्या
णां शिक्षया सूत्यां जन्मनि अभिजातकोविदाः जातकर्मविदः हे विप्र महतां गुणायस्मिन्सः ॥ १ ॥ जनमेजयादीनित्यक्षराधिक्यं छांदसम् हेतौ शत्रु
प्रत्ययः सुतानुत्पादयितुमिरावतीमुपये मइति वाक्ययोजना ॥ २ ॥ आजहार कृतवानित्यर्थः शारद्वतं कृपम् यत्र येषु अश्वमेधेषु ॥ ३ ॥ निजग्राहनि
गृहीतवान् कलिमेव निर्दिशति नृपेति ॥ ४ ॥